

בפסח זהגעתם אל הפסח שתקור ואל עת המחוות בזאת
תאומן אישר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתחת בידך
על בקר ועבقر יהודת כלג'ת את מצרים וראתך את
תזרעך על המשקוק ועל שעלה שטתי המזרות ופצעך יתירך
על הפתוח ולא יתנ' נמשחתית לבא אל בתיכם
לטאנט ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ילבניך
עד עילם ותיה כי תבואו אל הארץ אישר יתנ' יהודת
כלכם כאשר דבר ושמרתם את העבדות הזאת את
ותיה כי יאמרו אליכם בזיכם מה השברלה הזאת
לכם ואמירתם זה בא פסח הוא ליהודה אשר פסח
על בתי בני ישראל אל במצרים בזגפו את מצרים
ואת בתיכן השיל ויקר בעם וישתazzו רילכו ריעיש
בני ישראל כאשר טרוד יהודת את משה ואהרן כן
יעדר
אתה כל בכור הארץ מצרים מבכר פרעה היהשנ'
על כסאו עד בכור השבי אשר בבלית הבור וכל
בכור בהמה ויקם פרעה לילא הוא וכל שעבניך
וכל מצרים ותהי צעקה אדלה במצרים כי אין בית
אשר אין שם מטה ויקרא למשה ולאהרן לילא
ויאמר קומו צאו מתחור עמי אם אתם אם בני ישראל
ילכו עבדו את יהודה כדברכם אם צאיכם אם
בלרכם קחו כאשר דברתם ילכו וברכתם אם אדי
וთזוזק מצרים על העם למותם לשלויהם מז הארץ כי |

אמורי כללו מותים רישא העם את בצקו טרם יוזמץ
משארם שרת בשמלתן על שעכמם ובזיו ישראלי
עשוי כבדר משפט רישאלו מומצרים כלי כסוף וכלי
זהב רישמלת ויהודת נתן את זהן העם בעיני מצרים
רישאים רינצלו את מצרים

וישעו בזיו ישראלי מרעם סכתה כשיש מאות
אלף רגלי גברים לבן מטה ואמ ערבות עלה
אתם יצאו ובקר מלחמת כבוד מואד ויאפו את
הቤת אשר הוציאו ממצרים עתה מזוות כי לא
זמש כי ארצו ממצרים ולא יכולו להתחממה ואמ
זה לא עשו להם מוישב בזיו ישראלי אשר
ישבו במצרים שלושים שנה וארבע מאות שנה
יהודים ממצרים שלושים שנה וארבע מאות שנה יהי
בעצם היום הזה יטא כל שבאות יהוד נארץ
מצרים ליל שמריהם היה ליהודה להוציאם נארץ
מצרים הועה הילדה הזה ליהודה שמריהם לככל בני
ישראל לדרכם

ייאמר יהוד אל משה ואהרן זאת חקקת הפסח
כל בן זכר לא יאכל בנו וכל עבל איש מלחמת
כסוף ומלחמתה אותו אל יאכל בנו תושב ישכיר לא
יאכל בנו בבית אותו יאכל לא תושיא מז הבית
מן הבשר אורחתו ועתם לא תשבר בנו כל שעdet
ישראל יעשוו אותו וכי יגור אחר גור ועשה פסח
ליהודה חמייל לו כל זכר יאך יקרב לעשתרו ויהי
כאזרע הארץ וכל שREL לא יאכל בנו תורה זאת
יהיה לאזרע וכל גור הארץ בתוככם ויעשי כל בני
ישראל כאשר צויה יהוד את משה ואת אהרן
כל עשי
זהה הוציא יהוד את בני ישראל מארץ מצרים